Χίος 25 Νοεμβρίου 1915

Κύριε Αθανάσιον Κόϊδαν

Πολύαιμε σᾶς ἔγραψα μιὰ δυὸ φορὲς μέχρι σήμερον
χωρὶς ἀπάντησίν σας. Δὲν ἠξεύρω λοιπὸν ἂν σᾶς
ἔφθασαν τὰ γράμματά μου. Σήμερον δὲ ἔστειλα τὸν
ἀνεψιόν μου εἰς Σμύρνην διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἀναγκαῖα
διὰ τὴν ὑγείαν σας, διότι ἐπιμόνως μοῦ ἔλεγε ὅτι
μόνον ἐκεῖ ἡ μητέρα μου εἶναι καλά
ἐπὶ τοῦ παρόντος σᾶς ἐδίδομεν τὰς πληροφορίας μου
ἀναμένοντες νὰ μᾶς γράψητε αὐθωρεὶ ἂν ἔλαβεν ἀπάντησιν
ὁ κ. Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν υἱόν σας Ἰωάννην καὶ Σμύρνην
ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ προθύμως ἀσπαζόμεθα καὶ ἡμεῖς
εἰς ὅλην τὴν Καισαρικὴν ἐξοχικῶς τὸν υἱόν τοῦ Ἀθανασίου
ἀφ' ἑκατὸν ἀσπασμοὺς καὶ ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ ὅλους
τοὺς ἐνταῦθα διότι δὲν μᾶς γράφῃ γιὰ ἀπόδοσιν ἡμῶν
νὰ μάθωμεν

Δὲν ἔλαβον πληροφορίαν σας ἔγω γράψω καὶ ἐσὺ λάβε
ὑπομονὴν καὶ ἡσύχασε διότι ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον
ἠσθάνθην νὰ μᾶς τὰ στείλατε μαζί διότι τὰ ἔλαβε ὁ
Δημόπουλος ὁ Βασιλικὸς ἡμῶν φίλος ἐσεῖς τὸ καὶ ἀπὸ τὰ ἔλαβα
ἐγὼ παρακαλῶ νὰ μοῦ γνωρίσετε τὴν διεύθυνσίν του

Σὲ ἀσπάζομαι

ὁ υἱὸς τοῦ ἐπιστρατεύτου Φοιτητοῦ Ἐφέσου

μὲ ἔξοχον ὑγείαν